

Er skolegården overhovedet klar til skolereformen?

Debatindlæg: Roskildes borgmester Joy Mogensen (S), hovedbestyrelsesmedlem i Danmarks Lærerforening Niels Lykke Lynnerup, næstformand i Danske Skoleelever Chili Preisler-Andersen og direktør i Danske Anlægsgartnere Michael Petersen.

Skolereformen har resulteret i længere dage og krav om afvekslende undervisning og mere bevægelse på landets folkeskoler.

Hvis det skal lykkes, er det helt nødvendigt, at lærere og elever har adgang til indbydende og veltilrettelagte udearealer. Desværre vil mange nok kunne nikke genkendende til et billede af skolegården som en ørken af asfalt, måske med et klatrestav og et par bænke.

Det betyder, at de ældre elever bliver inde i frikvartererne med deres telefoner og iPads. Det betyder, at mange af de yngre elever får bevæget sig mindre. Det betyder, at det ikke er så oplagt for lærerne at kaste sig over afvekslende udeundervisning.

Desuden har et utal af undersøgelser vist, at hvis man bare ser op fra sin opgave og ud af vinduet på et grønt område i et minuts tid, så falder både hjerterytmen og stressniveauet betragteligt. Men det har vi jo altid vidst – man falder til ro i skoven. Alligevel er mange skolegårde nærmere udformet som en slags børneparkeringsplads langs skolens mure end som et udfordrende og attraktivt landskab med bakker, belægning og beplantning, som lokker til leg og udeundervisning i alle fag.

Efter flere år med fokus på de indendørs læringsmiljøer mener vi derfor, at det er blevet tid til at løfte hovedet og kigge ud af vinduerne. For skolegården har et stort potentiale. Ikke bare til at løfte den enkelte elevs faglighed, trivsel og humor, men også hele den omkringliggende by.

Fremtidens skolegård er byens oase

For byerne skal klimasikres, børnefamilierne skal lokkes til området, plejehjemsbeboere lever op i nærheden af børn, og skoleelevernes lange dage skal være afvekslende og fulde af bevægelse.

Alle disse ting kan skolegården hjælpe med. Og det er også her, man lettest finder finansieringen. Det handler simpelthen om at åbne skolegården mod verden.

Lad skolegården håndtere lokalområdets regnvand. Det kan skabe et frodigt miljø og åbne for finansiering fra forsyningsselskaber og fonde. Anlæg skolegården fornuftigt så belysning og beplantningen ikke skaber utrygge zoner, der indbyder til hærværk og aftendruk, men vend skolegården mod byen og lad borgerne indtage dette ny, fælles byrum. Alle vinder, når foreningerne og børnefamilierne føler sig lokket ind i skolegården i weekenden og om aftenerne.

Og alle vinder, hvis beboerne fra det lokale plejehjem finder deres vej til skolegården, for eksempel til nyttehaver eller bare for at sidde på en bænk og se børnene.

Der er naturligvis et væld af lokale forskelle, og skolegårdens muligheder er anderledes på Nørrebro og i et landdistrikt med store friarealer. Fælles for landets skolegårde er dog, at det handler om at turde åbne op og se skolegården som en central del af lokalområdet.

At se skolegården som et isoleret punkt i budgettet, er den sikre måde at få eleverne til at bøje nakken og se ned i skærmene og skolegårdene til at forblive tomme og asfalterede.